

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І
МИСТЕЦТВ**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Голова приймальної комісії
Ректор НАККіМ
проф. Валерій Марченко
«25» _____ 2026 р.

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
(іспиту з спеціальності)
для здобуття ступеня доктора філософії
за спеціальністю В5 Музичне мистецтво
на основі НРК 7**

Ухвалено рішенням
приймальної комісії
від «24» 05 2026 р.
протокол № 3

Київ 2026

1. Пояснювальна записка

Програма вступного випробування зі спеціальності В5 Музичне мистецтво призначена для вступників, що вступають для здобуття освітнього ступеня доктор філософії.

Підготовка здобувачів ступеня доктора філософії за спеціальністю В5 Музичне мистецтво передбачає наявність у вступників творчих, інтелектуальних та прикладних здібностей, які будуть реалізовані у процесі навчання, так і у подальшому професійному формуванні та становленні особистості. Відповідно, до вступників, що вступають за спеціальністю В5 Музичне мистецтво, висувається низка вимог, що сприяють виявленню його загального культурного рівня та творчого потенціалу, вміння логічно правильно і послідовно формулювати й висловлювати свої думки, здібності орієнтуватися у питаннях з історії світового та українського музичного мистецтва академічної та неакадемічної традицій.

Програма фахового вступного випробування зі спеціальності відповідає компетентностям та результатам навчання для другого (магістерського) рівня вищої освіти. На іспиті встановлюється рівень аналітичних здібностей та риторичної підготовки вступника, а також відповідність рівня підготовки осіб, що здобули попередній рівень вищої освіти за іншими спеціальностями, для встановлення можливості навчання за даною освітньою програмою.

2. Мета і завдання проведення вступного випробування.

Метою проведення вступного випробування зі спеціальності є виявлення в вступників необхідного рівня знань та компетенцій для їх подальшої професійної підготовки як висококваліфікованих фахівців зі спеціальності В5 Музичне мистецтво.

Завдання проведення вступного випробування зі спеціальності:

- виявити знання вступників щодо актуальної проблематики історії світового музичного мистецтва;

- виявити знання вступників щодо актуальної проблематики історії українського музичного мистецтва;
- виявити знання вступників щодо актуальної проблематики сучасної музики неакадемічних напрямів;
- встановити рівень аналітичних здібностей вступника, вміння мислити логічно;
- встановити рівень риторичної підготовки вступника, вміння чітко сформулювати думки та стилістично грамотно викладати їх;
- оцінити рівень підготовки вступника, що здобув попередній рівень вищої освіти за іншою спеціальністю, для встановлення можливості навчання за даною освітньою програмою.

3. Програма для підготовки вступного випробування зі спеціальності В5 Музичне мистецтво.

3.1. Історія світового музичного мистецтва.

Музичне мистецтво у давньогрецькій міфології. Суспільно-виховне значення музики у Давній Греції. Давньогрецька музична естетика, теорія та практика. Жанри давньогрецької музики: хорова та сольна лірика, трагедія, комедія, інструментальна музика. Значення музичного мистецтва Давньої Греції для європейської музичної культури.

Шляхи розвитку середньовічного мистецтва. Два етапи розвитку середньовічної культури: від каролінгського відродження до готики (IX–XII ст.), мистецтво готики (XIII–XIV ст.).

Богослужбова музика Середньовіччя. Церковна монодія (григоріанський хорал) та її місце у середньовічній музичній культурі. Багатоголосні церковні жанри: органум, кондукт, клаузула, мотет.

Світська музика середньовіччя. Рицарська культура та куртуазна поезія. Мистецтво трубадурів, труверів, міннезінгерів. Менестрелі, жонглери, шпільмани у середньовічному музичному універсумі.

Богослужбова музика епохи Відродження. Жанри: меса, реквієм, мотет. Становлення поліфонії строгого стилю. Нідерландська (франко-фламандська) хорова поліфонічна школа (XV–XVI ст.).

Світська багатоголосна пісня: французька (*chanson*), італійська (канцонетта, фроттола, вілланелла), іспанська (вільянсіко). Італійський мадригал та його значення для народження опери.

Інструментальна музика епохи Відродження. Англійська школа вьорджиналістів. Органна музика. Англійська, іспанська, італійська, нідерландська, німецька школи.

Інструментальна музика бароко. Органна музика. Німецька органна школа. Жанри: прелюдія, фантазія, токата, fuga, пассакалія, чакона, хоральна прелюдія. Творчість А. Рейнкена, Д. Букстехуде, І. Пахельбеля, Г. Бьома. Італійська органна школа. Творчість Т. Мерули, А. Банк'єрі. Французька органна школа. Творчість Ф. Куперена-старшого, Л. Маршана.

Клавірна музика бароко. Школа французьких клавесиністів. Жанри: програмна інструментальна мініатюра, сюїта. Творчість Ф. Куперена, Ж.Ф. Рамо, Л. Дакена. Клавірна музика Італії (клавірна соната). Творчість Д. Скарлатті.

Скрипкова та оркестрова музика бароко. Італійська скрипкова музика. Жанри: старовинна соната, партита, *concerto grosso*, інструментальний концерт. Творчість А. Вівальді, А. Кореллі.

Вокально-інструментальна музика бароко. Ораторія: специфіка жанру. Творчість Дж. Каріссімі. Кантата: специфіка жанру. Італійська світська кантата. Творчість Б. Феррарі, Л. Россі, Ф. Каваллі, А. Честі, Дж. Легренці, А. Страделли. Німецька духовна кантата. Творчість Д. Букстехуде, І. Пахельбеля, Г. Ф. Телеманна.

Богослужбова музика бароко католицької традиції. Жанр меси, реквієму, *Stabat mater*, *Magnificat*, пасіону. Творчість А. Вівальді, Дж.Б. Пергрлезі.

Богослужбова музика бароко протестантської традиції. Жанр короткої меси, духовної кантати, духовного концерту, пасіону. Творчість Г. Шютца, Д. Букстехуде, І. Пахельбеля.

Барокова опера. Італійська опера. Опера seria. Творчість А. Скарлатті. Опера buffa. Творчість Дж. Перголезі, Д. Чимарози. Французька опера. Французька музична трагедія (*tragédie en musique*). Творчість Ж. Б. Люлі та Ж. Ф. Рамо. Французька комічна опера (*opéra comique*). Творчість Ж.Ж. Руссо, Е. Дуні, Ф. Філідора, П. Монсінї, А. Гретрі. Опера в Англії. Творчість Г. Пьорсела, Г. Генделя. Німецька опера. Опера seria у Німеччині. Творчість Р. Кайзера. Німецький та австрійський зінгшпіль.

Творчість Й. С. Баха. Інструментальна музика. Клавірна музика. Сюїти, концерти, “Добре темперований клавір”. Оркестрова музика. Сюїти, концерти для оркестру (“Бранденбурзькі концерти”) та солістів з оркестром. Органна творчість. Фантазія (прелюдія, токато) і fuga. Хоральна прелюдія. Вокально-інструментальна музика. Духовні та світські кантати. Пасіони. Меса h-moll.

Творчість Г. Ф. Генделя. Інструментальна музика. Клавірна та оркестрова музика: сюїти, концерти. Оперна творчість (опера seria). Ораторіальна творчість.

Творчість Й. Гайдна. Формування жанру класичної симфонії, сонати та квартету. Будова циклу, тематизм, принципи розвитку тематичного матеріалу. Ораторіальна творчість. Узагальнено-філософський зміст ораторій композитора. Образи та музична мова ораторій.

Творчість В. А. Моцарта. Риси симфонічного стилю В. А. Моцарта: нові образи, індивідуалізація змісту симфонії, посилення драматичної конфліктності. Оперна творчість. Жанровий синтез як основа оперної драматургії В. А. Моцарта. Реформаторські риси останніх опер віденського періоду. Місце літургійної музики в творчості композитора.

Творчість Л. Бетховена. Фортепіанна творчість. Теми та образи бетховенських сонат. Новизна стилю. Риси бетховенського піанізму.

Симфонічна творчість. Героїко-драматичний та лірико-жанровий симфонізм. Новаторство Бетховена-симфоніста: зміст, тематизм, принципи розвитку, форма, цикл. Індивідуалізація у жанрі симфонії. Риси оркестрового стилю.

Місце романтизму в історії музичного мистецтва. Соціально-історичні умови виникнення романтизму. Основні риси музичного романтизму, його філософсько-естетична основа. Новий тип особистості художника, нові теми і образи, новизна засобів виразності. Провідні музичні жанри.

Творчість Ф. Шуберта. Вокальна творчість. Жанрова різноманітність вокальної творчості. Психологізація побутових жанрів в пісенній творчості Ф. Шуберта. Створення нового романтичного жанру – вокальної балади. Фортепіанна творчість. Створення романтичної фортепіанної мініатюри. Жанри. Симфонічна творчість. Образи: від жанрово-танцювальних до героїчних, від світлих споглядальних до драматичних і трагічних.

Творчість Ф. Шопена. Переосмислення традиційних та створення нових жанрів у творчості Ф. Шопена. Поетизація та психологізація танцювальних жанрів (мазурок, полонезів, вальсів) як загальна тенденція романтизму. Романтична трактовка жанрів прелюдії та етюдів. Романтичне трактування сонатного циклу.

Творчість Р. Шумана. Фортепіанна творчість. Зв'язок музичних і літературних образів. Жанр програмної мініатюри. “Новелістичний” характер фортепіанних п'єс Р. Шумана. Трактування крупної форми як циклу мініатюр. Риси фортепіанного стилю. Вокальна творчість. Жанрове розмаїття. Поетичні тексти. Романтична образність вокальної лірики Р. Шумана.

Творчість Г. Берліоза. Симфонічна творчість. Новизна трактування жанру симфонії. Сюжетно-розповідний тип програмності. Театралізація жанру симфонії. Зміна класичної структури сонатно-симфонічного циклу.

Творчість Ф. Ліста. Фортепіанна творчість. Оновлення і розширення виразних можливостей музичної мови. Поєднання імпровізаційної свободи і композиційної стрункості у музичній композиції. Значення варіаційного і

монотематичного принципів розвитку. Симфонічна творчість. Риси одночастинної симфонічної поеми як втілення романтичної ідеї синтезу мистецтв. Програмність у симфонічних поемах Ф. Ліста. Музично-поетичні образи та їх узагальнено-символічне значення. Особливості форми. Принципи формотворення. Монотематизм як провідний принцип тематичного розвитку.

Творчість Й. Брамса. Місце симфонії в творчості Й. Брамса. Відродження чотиричастинного класичного симфонічного циклу. Тип симфонізму. Синтез класичних і романтичних традицій. Значення Брамса в історії австро-німецького симфонізму XIX ст.

Симфонічна творчість А. Брукнера, Г. Малера, Р. Штрауса в контексті пізньоромантичних тенденцій та музичного модернізму.

Розвиток італійської опери у XIX ст. Оновлення італійської опери та її базових компонентів у творчості Дж. Россіні, В. Белліні, Г. Доніцетті. Творчість Дж. Верді. Реформаторські риси оперної драматургії композитора. Вимоги до лібрето. Співвідношення вокального та інструментального начал. Перебудова номерної структури опери. Еволюція творчості Дж. Верді. Музичний веризм. Творчість П. Масканьї, Р. Леонкавалло. Риси веризму у творчості Дж. Пуччіні.

Французька опера XIX ст. Опера порятунку: особливості сюжету, музична драматургія. Творчість Л. Керубіні. Французька велика опера (*grand opéra*). Жанрові особливості, специфіка лібрето, характеристика музичних образів. Творчість Д. Ф. Обера, Ф. Галеві, Дж. Меєрбера. Французька лірична опера: особливості сюжету, музична драматургія та характеристика персонажів. Творчість Ш. Гуно, Л. Деліба, Ж. Бізе, К. Сен-Санса, Ж. Массне.

Розвиток німецької опери у XIX ст. Становлення романтичної опери у творчості К. М. Вебера. Особливості музичної драматургії та характеристики персонажів в операх композитора. Творчість Р. Вагнера. Основні положення оперної реформи: втілення ідеї синтезу мистецтв, вибір сюжетів та їх трактування, міф як основа музичної драми, новий підхід до

лібрето, розвинена лейтмотивна система, наскрізна музична композиція, функція оркестру, вокальний стиль опер. Еволюція оперної творчості Р. Вагнера. Результат оперної реформи Р. Вагнера. Поствагнерівська опера в європейському культурному просторі. Оперна творчість Р. Штрауса в контексті музичного модернізму.

Розвиток європейських національних музичних шкіл: чеської (Б. Сметана, А. Дворжак), норвезької (Е. Гріг), фінської (Я. Сібеліус).

Стильова палітра музики ХХ ст. Імпресіонізм. Зв'язок музичного імпресіонізму з живописним. Імпресіонізм і символізм. Нові принципи музичного мислення у імпресіонізмі. Новий імпресіоністичний яскраво-колеристичний стиль. Новизна музичних образів. Корінне оновлення музичної мови, технічних прийомів, композиційних особливостей. Творчість К. Дебюссі.

Експресіонізм. Естетичні засади експресіонізму: відображення загостреного суб'єктивного світобачення через гіпертрофоване авторське "Я", зацікавленість глибинними психічними процесами, напруга переживань та емоцій, бурхлива реакцію на дегуманізацію суспільства та знеособлення в ньому людини, на розпад духовності, засвідчений катаклізмами світового масштабу початку ХХ ст. Оновлення стилістичних засобів, художньої образності та виразності. Творчість А. Шенберга, А. Берга.

Фольклоризм. Естетичне підґрунтя фольклоризму: "інтонаційна криза" та антиромантичний бунт композиторів початку ХХ ст. та загальноєвропейський рух національного самовизначення на межі століть. Особливості музичного фольклоризму ХХ ст.: осягнення внутрішніх, глибинних основ фольклорного мислення; переосмислення інтонаційно-жанрових елементів народної творчості з широким використанням техніко-композиційних засобів музики ХХ ст.; органічне включення фольклорних елементів в індивідуально-авторську стильову систему. Творчість Б. Бартока, З. Кодая, К. Шимановського, Л. Яначека, Дж. Енеску.

Неокласицизм. Естетичні засади неокласицизму: стриманість у вираженні почуттів і переживань, твереза ясність, культ інтелекту, об'єктивності, порядку. Відродження жанрів і форм епохи бароко й класицизму. Творчість М. Равеля, А. Онеггера, Ф. Пуленка, П. Хіндемита, К. Орфа.

Атональна музика та додекафонія. Криза тональної системи у XX ст.: ускладнення класичної гармонії, розхитування тональної системи, емансипація дисонансу. Створення нової техніки композиції на основі серії (певної послідовності) з дванадцяти звуків, що не повторюються, як основного конструктивного елементу музичної тканини. Атональна музика та додекафонія у творах композиторів нововіденської школи. Творчість А. Шенберга, А. Берга, А. Веберна.

Постмодернізм у музичному мистецтві. Розгерметизація музичної культури у другій половині XX ст. Театр (ритуальне дійство) та музика. Вплив несвропейських музичних культур на композиторську творчість другої половині XX ст. Сонористика та алеаторика. Полістилістика. Мінімалізм. Електронна музика. Акціонізм та інструментальний театр. Творчість О. Мессіана, Л. Берію, П. Булеза, Д. Лігеті, О. Мессіана, К. Пендерецького, М. Кагеля, К. Штокхаузена, Дж. Кейджа, Т. Райлі, Ф. Гласса, Тан Дуна.

3.2. Історія українського музичного мистецтва.

Основні етапи розвитку української музичної культури від найдавніших часів до I половини XVIII ст. Місце і роль музики в культурному контексті слов'янської доби. Форми існування музики в епоху Київської Русі: народне мистецтво, музика княжого двору (скомороше мистецтво, військова музика). Церковна музика.

Партесне багатоголосся. Жанр партесного концерту, його музичні особливості; контраст як найголовніший принцип музичного розвитку. Творчість М. Дилецького, С. Пекалицького, І. Домарацького.

Хоровий концерт у творчості М. Березовського, Д. Бортнянського, А. Веделя. Хоровий концерт – провідний жанр професійної музики II половини XVIII ст. Музичні особливості хорового концерту (ранньокласичні ознаки, циклічність, чотирьохголосний хоровий склад, зв'язок з традиціями партесного концерту, тощо).

Творчість С. Гулака-Артемівського. Опера “Запорожець за Дунаєм” (1862 р.) – перша українська лірико-комічна побутова опера. Органічне поєднання усталених оперних форм з традиціями українського національного театру. Патріотичність ідеї, реалістичність зображення національних характерів та побуту.

Творчість М. Колочевського. “Українська симфонія” (1876 р.) – перша національна українська симфонія. Поєднання класико-романтичних традицій та національно-стильових засад. Використання українських народних пісень як основи тематизму симфонії.

Творчість М. Лисенка. Провідна роль М. Лисенка як фундатора української класичної музики, його педагогічна, виконавська, фольклористична, суспільна діяльність. Національно-патріотичне та демократичне спрямування творчості. Обробки народних пісень. Різноманітність жанрового охоплення українського фольклору. Поєднання характерних властивостей народно-пісенного матеріалу та професійних засад музично-тематичного розвитку в сольних та хорових обробках. Оперна творчість. Провідна роль оперного жанру в творчості композитора. Жанрова палітра опер М. Лисенка та особливості музичної драматургії. Хорова творчість. Розвиток традицій хорової музики та створення нових жанрів: кантати, хорової поеми. Солоспіви. Різноманітність тематики та жанрів. Звернення до поезії українських та зарубіжних авторів. Роль фортепіанної музики у спадщині композитора, її зв'язок з діяльністю М. Лисенка як піаніста-виконавця. Коло образів та жанри фортепіанної музики; відображення в ній традицій західноєвропейського романтизму та національних джерел.

Творчість М. Леонтовича. Характерні риси методу обробки народної пісні: глибоке розкриття образного змісту пісні, використання різноманітних засобів варіаційного розвитку хорової фактури при збереженні мелодичного першоджерела.

Творчість К. Стеценка Я. Степового, Д. Січинського, О. Ніжанківського, В. Косенка, М. Вериківського. Музичні жанри, тематика творчості, стилеві пріоритети, значення для історії української музики.

Творчість Л. Ревуцького в контексті українського модернізму. Обробки народних пісень. Їх місце у творчості Ревуцького, розвиток традицій М. Лисенка та М. Леонтовича. Хорова творчість композитора. Узагальнення традицій західноєвропейського та українського симфонізму у симфоніях Л. Ревуцького.

Творчість Б. Лятошинського. Багатогранність та філософська глибина творчості композитора, різноманітність жанрів. Періодизація творчості. Новаторство творчого методу, риси стилю. Риси модернізму в творчості Б. Лятошинського. Симфонічна творчість композитора: образна сфера, особливості драматургії, значення для становлення українського симфонізму. Розмаїття жанрів та образів у хоровій музиці Б. Лятошинського. Фортепіанна творчість: жанри та образний зміст. Еволюція фортепіанного стилю композитора. Камерно-вокальна музика композитора.

Творчість М. Скорика. Періодизація творчості. Неофольклорні, неокласичні, неоромантичні, полістильові тенденції у творчості композитора.

Творчість Л. Дичко як представниці “неофольклорної хвилі”. Жанрова багатогранність при переважному значенні хорової та вокальної творчості.

Творчість В. Сильвестрова. Яскравість і своєрідність індивідуального стилю, ліризм, філософська та психологічна глибина. Творче переосмислення традицій світового мистецтва; сонорність як характерна ознака творчого письма, медитативність як тип драматургічного розвитку. Жанрова палітра: від інструментальних мініатюр до монументальних симфонічних творів.

Органічне поєднання сучасних композиторських методів та стильових моделей романтизму.

Творчість Є. Станковича. Масштабність висловлювання та глибина філософських узагальнень, звернення до історичного минулого як своєрідна форма осмислення сучасності. Психологізм образів, висока напруга драматичного розвитку тематизму, філософічність узагальнень. Симфонічна творчість композитора: особливості художніх рішень. Неофольклорна хвиля у творчості Є. Станковича.

Творчість І. Карабиця. Розвиток традицій музичної класики, її переосмислення та оновлення яскравістю самобутньої музичної індивідуальності. Багатство образів та різноманітність жанрів (симфонії, концерти, хорові твори, балети, кантати, ораторії тощо).

Сучасні українські композиторські школи. Київська композиторська школа. Засновники київської композиторської школи. Основні представники. Творчість композиторів В. Сильвестрова, І. Карабиця, А. Бондаренка, А. Загайкевич, С. Луньова, В. Польової, Л. Юріної та інших. Харківська школа та її представники С. Богатирьов, Д. Клебанов, В. Бібик, В. Губаренко, С. Пілютиков, О. Щетинський. Львівська композиторська школа. Основні представники. Творчість композиторів М. Скорика, А. Гаврилець, В. Камінського, Б. Фроляк, Л. Сидоренко та інших. Генетичне коріння львівської композиторської школи. Одеська композиторська школа. Основні представники. Творчість О. Красотова та його учнів (Ю. Гомельська, К. Цепколенко).

3.3. Сучасна музика неакадемічних напрямів.

Місце джазу в музичній культурі ХХ ст. Історичні умови виникнення джазу. Спірічуелс, театр менестрелів, регтайм та блюз у становленні джазового мистецтва.

Значення Нового Орлеана у становленні джазового мистецтва. Місце креольських музикантів у розвитку новоорлеанського джазу. Роль духових

оркестрів – брас-бендів (brass band) – у розвитку новоорлеанського джазового стилю. Поєднання традицій новоорлеанського стилю та диксиленду у чиказькій школі джазу.

Свінговий стиль. Формування нового стилю на рубежі 1920–1930-х рр. в результаті синтезу негритянських та європеїзованих форм джазової музики. Виконавські колективи епохи свінгу: біг-бенди (big band) та камерні ансамблі – комбо (combo). «Білі» та «чорні» оркестри.

Стиль бі-боп (be-bop) 1940-х рр. як експериментальний стиль негритянського джазу малих ансамблів. Творчі пошуки молодих музикантів альт-саксофоніста Чарлі Паркера, трубача Діззі Гіллеспі, ударника Кенні Кларка, піаніста Телоніуса Монка як спроба оновлення джазу через зміну засобів музичної виразності.

Кул (cool) як стильовий напрям джазу кінця 1940-х рр. Теоретичне обґрунтування стилю кул піаністом Ленні Трістано. Пошук нових виражальних засобів через сполучення нових тембрів, характер фразування, єдність загального руху музичної фактури, залучення напрацювань академічної музики.

Стильові особливості джазових стилів 1960–1970-х рр.: фрі-джаз, босса-нова, джаз-рок та фьюжн. Джазове мистецтво 1980–1990-х рр. Поп-джаз як поєднання джазу та популярної музики.

Фолк-музика та фольклор в українському культурному просторі. Сучасні напрями фольклорної музики. Аутентичний фольклор. Виконавство. Український фольклор та фольклор народів світу. Фолк-музика – синтез фольклору з іншими музичними напрямками. Фольклор і академічна музика. Фольклор і джаз. Фольклор і рок-музика. Фольклор і поп-музика. Фестивалі і концерти. Музична критика та PR.

Джаз у сучасному культурному просторі України. Сучасні напрями джазу. Українські джазові виконавці: творчі портрети, стилістика. Навчальні заклади. Основні джазові центри. Фестивалі і концерти. Музична критика та PR.

Рок-музика у сучасній музичній культурі. Витоки рок-музики. Синтетичний характер рок-музики. Історія рок-музики. Основні типи рок-музики: легкий рок (поп-рок), мейнстрім-рок (рок-н-рол, хард-рок, хеві-метал-рок тощо), авангардний рок (арт-рок, джаз-рок, фолк-рок тощо). Виразальні засоби рок-музики. Рок-музика в Україні: основні напрями, представники. Фестивалі і концерти. Музична критика та PR.

Електронна музика у світі: етапи становлення. Жанри та стилі. Українська електронна музика: постаті, перспективи розвитку. Фестивалі і концерти. Музична критика та PR.

Поп-музика у сучасній музичній культурі. Традиційна естрада та поп-музика: точки перетину та відмінності. Напрямки сучасної поп-музики. Українські поп-виконавці: творчі портрети, стилістика. Фестивалі та конкурси. Музична критика та PR.

4. Рекомендована література.

4.1. Історія світового музичного мистецтва.

1. Бодак Я. Історія західноєвропейської музики від найдавніших часів до XVII століття: навч. посіб. Дрогобич: Коло, 2017. 280 с.
2. Дідич Г. С. Історія західноєвропейської музики. Ч. I. Кіровоград, 2005. 226 с.
3. Епохи історії музики в окремих викладах: В 2 ч. / пер. з нім. та ред.-упор. Ю. Є. Семенов. Ч. 1. Арс-антика, Арс-нова, Гуманізм. Ренесанс. Одеса: «Будівельник», 2003. 188 с.; Ч. 2. Бароко, Класика, Романтика, Нова музика. Одеса: «Будівельник», 2004. 240 с.
4. Жаркова В. Б. Історія західної музики: Homo Musicus від античності до бароко: навч. посібник для студентів усіх спеціалізацій музичних закладів вищої освіти III–IV рівнів акредитації. Київ: ArtHuss, 2022. 548 с.
5. Єфіменко А. Г. Католицька меса XX століття: теорія, богослужбна практика, творчість композиторів в умовах *participatio populi actuosa*: монографія. Вид. 2-ге, доп. і розш. Мюнхен: Український вільний ун-т, 2024. 408 с.
6. Історія опери: Західна Європа. XVII–XIX століття: навч. посіб. / І. Л. Іванова, Г. В. Куколь, М. Р. Черкашина. Київ: Заповіт, 1998. 384 с.
7. Каплієнко-Ілюк Ю. В. Історія світової музики: навч. посіб. Чернівці: Місто, 2015. 240 с.
8. Корчова О. Музичний модернізм як *terra cognita*: монографія. Київ: Музична Україна, 2020. 469 с.
9. Музична естетика античного світу / вступний нарис і зібрання текстів проф. О. Ф. Лосєва. Київ: Музична Україна, 1974. 220 с.
10. Музична естетика західноєвропейського середньовіччя / упоряд. текстів і вступ. ст. В. П. Шестакова. Київ: Музична Україна., 1976. 264 с.

11. Павлишин С. С. Музика двадцятого століття: навч. посібник. Львів: Бак, 2005. 232 с.
12. Фількевич Г. М. Всесвітня історія музики: навч. посібник. Київ: Стилос, 2006. 352 с.
13. Чернова І. В., Горман О. П. Зарубіжна музика: історія, стилі, напрями: навч. посіб. Львів: НАСВ, 2016. 246 с.
14. Oxford Music Online. URL: <https://www.oxfordmusiconline.com>
15. Taruskin R. The Oxford history of Western music. In 6 vols. Oxford: Oxford University Press, 2004. 4272 p.

4.2. Історія українського музичного мистецтва.

1. Афоніна О. С. Сучасна українська музика у вимірах європоцентризму. Київ: НАКККіМ, 2012. 164 с.
2. Верещагіна О. Є. Історія української музики ХХ століття: навч. посіб. Київ: Освіта України, 2008. 268 с.
3. Герасимова-Персидська Н. Хоровий концерт на Україні в XVII–XVIII ст. Київ: Музична Україна, 1978. 182 с.
4. Гусарчук Т. В. Артемій Ведель. Постаць митця у контексті епох: монографія. Київ: Музична Україна, 2019. 766 с.
5. Зинькевич Е. MUNDUS MUSICAE. Тексты и контексты. Избранные статьи. Киев: Задруга, 2007. 616 с.
6. Зосім О. Східнослов'янська духовна пісня: сакральний вимір: монографія. Київ: НАКККіМ, 2017. 328 с.
7. Кияновська Л. Галицька музична культура XIX – XX ст.: навч. посіб. Чернівці: Книги-XXI, 2007. 424 с.
8. Кияновська Л. О. Українська музична культура: навч. посіб. Львів: Тріада плюс, 2009. 356 с.
9. Корній Л. П., Сюта Б. О. Українська музична культура. Погляд крізь віки. К.: Музична Україна, 2014. 592 с.

10. Лігус О. М. Українська фортепіанна музика ХІХ – початку ХХ ст. у контексті європейського романтизму. Київ: Видавництво Ліра-К, 2017. 224 с.

11. Маценко П. Нариси до історії української церковної музики. Київ: Музична Україна, 1994. 152 с.

12. Ольховський А. Нарис історії української музики. Київ: Музична Україна, 2003. 512 с.

13. Садовенко С. М. Хронотопи аксіосфери української народної художньої культури: Монографія. Київ : НАКККіМ, 2019. 356 с.

14. Цалай-Якименко О. Київська школа музики ХVІІ століття. Київ, Львів, Полтава, 2002. 487 с.

15. Шульгіна В. Музична україніка: монографія. Київ: НМАУ, 2000. 213 с.

16. Юрченко М. Українська духовна музика 20-х років ХХ століття: навч.-метод. посібник. Київ: КНУКіМ, 2001. 162 с.

4.3. Сучасна музика неакадемічних напрямів.

1. Євтушенко О. Легенди химерного краю: Українська рок-антологія. Київ: Автограф, 2004. 221 с.

2. Євтушенко О. Обличчя музики. Творчі портрети українських зірок. Київ-Тернопіль: Джура ТОВ, 2006. 272 с.

3. Євтушенко О. Україна In Rock. Київ: Грані-Т, 2011. 240 с.

4. Конвалюк У. В. Персонологічний дискурс вокального мистецтва української естради 70-х років ХХ – початку ХХІ століть: монографія. Івано-Франківськ: Фоліант, 2022. 288 с.

5. Маслій М. М. Золотий вік української естради (1960–1980-ті роки). Чернівці: Букрек, 2016. Кн. 1. 400 с. Кн. 2. 416 с. Кн. 3. 400 с.

6. Музична естрада: словник / уклад. В. М. Откидач. Харків: І. В. Якубенко, 2004. 446 с.

7. Овсянніков В. Г. Поп-рок як репрезентативний напрям сучасної української музичної культури: монографія. Київ: НАКККіМ, 2020. 160 с.
8. Откидач В. Естрадний спів і шоу-бізнес. Вінниця, 2013. 368 с.
9. Поплавський М. М. Антологія сучасної української естради. Київ: Преса України, 2004. 416 с.
10. Поплавський М. М. Шоу-бізнес: теорія, історія, практика. Київ, 2001. 560 с.
11. Самая Т. В. Вокальне мистецтво естради: український контекст: монографія. Київ: Четверта хвиля, 2019. 152 с.
12. Сапожнік О. В. Антологія української популярної естрадної музики (1920–2000 роки). навч. посіб. Видання друге, виправлене, доповнене. Київ : НАКККіМ, 2023. Ч. 1. 173 с. Ч. 2. 193 с.
13. Сапожнік О. В. Антологія української популярної естрадної музики: навч. посіб. Київ: ДАКККіМ, 2003. Ч. 1. 165 с. Ч. 2. 152 с.
14. Сапожнік О. В. Сучасна популярна естрадна музика (1870–2000 роки): підручник. Київ: Видавництво Ліра-К, 2024. 218 с.
15. Симоненко В. Українська енциклопедія джазу. Київ: Центрмузінформ, 2004. 232 с.
16. Станіславська К. Мистецько-видовищні форми сучасної культури: монографія. Київ: НАКККіМ, 2012. 320 с.
17. Сторі Дж. Теорія культури та масова культура: вступний курс. Харків: Акта, 2005. 357 с.
18. Тормахова В. М. Українська естрадна музика і фольклор: взаємопроникнення і синтез: монографія. Київ: Ліра-К, 2017. 204 с.

5. Порядок проведення вступного випробування.

При прийомі вступників на 4-річний термін навчання для здобуття освітнього ступеня доктор філософії конкурсний відбір проводиться на підставі вступного випробування. Екзаменаційні питання зі спеціальності В5 Музичне мистецтво передбачають знання основних етапів розвитку світової

та української музичної культури, стану сучасної музики неакадемічної традиції. Відповідно до цього кожен білет містить три питання: з історії світового музичного мистецтва, історії українського музичного мистецтва, сучасного музичного мистецтва неакадемічних напрямів.

Приклади екзаменаційних білетів:

Білет 1

1. Музичне мистецтво Давньої Греції: естетика, теорія та практика.
2. Хоровий концерт у творчості М. Березовського, Д. Бортнянського, А. Веделя.
3. Джазове мистецтво в Україні: виконавці, джазові фестивалі, музична критика.

Білет 2

1. Інструментальна музика бароко: жанри, музичний стиль, національні школи.
2. Фортепіанна творчість М. Лисенка: коло образів, жанрова система, риси стилю.
3. Електронна музика у світі: етапи становлення.

6. Система оцінки результатів вступного випробування.

Рівень	Бали	Вступник оцінювання підготовки вступника
Незадовільно	1–99	Вступник володіє матеріалом поверхово, фрагментарно або зовсім не володіє ним.
Задовільно	100–134	Вступник володіє матеріалом на репродуктивному рівні або володіє матеріалом на в повному обсязі.
Добре	135–176	Вступник володіє певним обсягом матеріалу, здатен його аналізувати, але не має достатніх знань для формування висновків, ілюстрування теоретичних знань практичними прикладами.
Відмінно	177–200	Вступник вільно володіє матеріалом на основі основної та додаткової літератури, аргументовано висловлює свої думки, виявляє творчий підхід до виконання самостійних завдань.